

τὸν κύριο Μερλόπουλο,
μὰ καὶ τὸν Φαρμακόπουλο
καὶ τὸν Μαυρομηχάλη
τὶ λένε μὲ τὸν Ράλλη.

Σὲ πά κι' ἀκούω τὸν ζανθὸ... στοὺς ἄλλους ρητορεύει
καὶ τεσσαρακονθήμερον ἀναβολὴν γυρεύει,
καὶ νὰ θηρίον παρευθεὶς ὁ Θεοδωρὸς ἀνήμερον
σὺν τὸν ἀκούη νὰ ζῆτῃ τὴν τεσσαρακονθήμερον.

Ὁ Θεοδωρᾶκης κάθεται 'στὴν ἀρχὴν 'στὸ ποτάμι,
ὁ Θεοδωρᾶκης ὁ παπποῦς δὲν ζερεὶ τί νὰ κάμῃ,
γὰρ τῆς Βουλῆς τὴν σύγκλησιν δὲν θέλει νὰ μιλήσῃ
κι' ἀπὸ τὸν Ράλλην ἀπαίτει νὰ τοῦ τὴν διαλύσῃ,
γὰρ καὶ ὁ Ράλλης 'στὰ στενὰ γνωρίζει πῶς εὐρέθη
καὶ τοῦ τὴν ἐπεαχέθη.

Τοῦ τῶπε καὶ μὲς 'στὴ Βουλὴ μὲ τρόπο μιά φορά,
τοῦ τῶπε καὶ σὺν 'σέκωναν μαζὶ τὰ πατερά,
τοῦ τῶπε καὶ 'στῆς Κηρυσσῆς τὸν κῆπο, κουτομόνη,
τοῦ τῶπε καὶ σὺν γύρισε μιά μέρ' ἀπ' τὸ Τυτῶτι.

Τοῦ τῶπε μιά, τοῦ τῶπε δρό, τοῦ τῶπε πέντε δέκα,
μὰ σήμερα, βρὲ Φασουλλῆ, τοῦ κάνει τὸν γκιουλέκα.

Περιμένεται κι' ὁ Κόντες, κι' ὅλοι βεβαϊόουν, βλάμη,
πῶς τὸν Μῆτρος δίχως ἄλλο μελετᾷ νὰ τὸν συνδράμῃ,
πλὴν οἱ φίλοι του θυμόνουν καὶ τοῦ ψάλλουν πανταχούσκα
καὶ τοῦ λένε: Θεοτόκη, νὰ σοῦ λείψουνε τὰ λούσα,
συλλογίσου, κύρ Γεωργιάνη,
καὶ τὸ κόμμα σου 'λγάκι.

Μὴ μὰς ρέθης, μὴ μὰς σκάνης,
κι' ἂν δὲν ἔχρῃ σὺ κοιλιά
τὸν Πρωθυπουργὸ μὴν κόνης
κι' ἄλλη κούταζε δουλειά.

Ποία κίνησις καὶ δράσις, ποῦ τῆς πρέπει φίλημα,
ὁ δὲ Ράλλης ὁ καυμένος ἔρισκατε σὲ δίλημα.

Μπρὸς βαθὺ καὶ πίσω ρέμμα,
Ντεληγιάννης, Κόντες, Στέμμα.

Ν' ἀπολύσῃ τὴν Βουλὴν
γὰρ χαρὰ τοῦ Ντεληγιάννην,
κὰν συμφέρι, Φασουλλῆ,
σαραντάμερο νὰ κἀνῃ :

Κι' ἂν ὁ Κόντες τὸν στηριξῇ
καὶ βοηθήταιν τοῦ δῶση,
πλὴν ὁ γέρος θὰ θυμώσῃ
καὶ θὰ τὸν ἀποκηρύξῃ.

Κι' ἂν ὁ Κόντες τὸν συνδράμῃ μόνο 'στὴν ἀρχὴν, παιδιά,
κι' ἐπειτὰ κι' αὐτὸς τοῦ βάλῃ ζαρκιὰν τρικλοποδιά;
Τὶ καυμένο τὸ Ραλλᾶκι τυραννιέται κι' ἀπορεὶ
τὶ νὰ κἀνῃ μὲ τὸν Κόντε καὶ μ' αὐτὸν τὸν Θεοδωρῆ.

Τὸ καυμένο τὸ Ραλλᾶκι βρασιέζεται 'στ' ἀλήθεια,
κι' ὅπως βλέπει, βρὲ κεφάλη,
νὰ κοιλιάζουν σὲ τσουκάλη
κὰν φασούλα, κὰν ρεβίθια,
ἔτσι κι' ὁ ζανθὸς κοιλιάζει
κι' ὅλο μορφακμοῦς ἀλλάζει.

Μεταξὺ Παπποῦ καὶ Κόντε στέκαται, βρὲ Φασουλλῆ,
καὶ τραβᾷ συλλογιμένους τὸ ξυγούρι τοῦ τὸ μαλλί.

Φ.— Πρέπει νὰ τὸν τιμωρήσῃ, ἐπειδὴ μεταβολαῖς
δὲν ἐσκάπτει πολλοῖς,
καὶ γι' αὐτὰ τὰ σφάλματά του καὶ τὰ λάθη τὰ μεγάλα
πρέπει γρήγορα νὰ πέσῃ καὶ νὰ πάρῃ κουντρουβάλα,
καὶ Κυβερνησις νὰ γίνῃ σταθερὰ καὶ μόνιμος
σὲ διορισμοὺς γκακόντων καὶ ρουσπέτρη γόνιμος.

Μὰ δὲν μούπες, Περικλέτο, τί φρονεῖ περὶ Βουλῆς
κι' ὁ σιγὴν μουστακαλλῆς.

Π.— Ἄλλοτε γι' αὐτὸν σοῦ λέω... τῶρα στάσου νὰ περάσω...
τρέχω τρέχω τῆς κερύσσιας τῶν Συμβούλων νὰ προσφθάσω
μὲ Πικουσιῶν ἀτάκι...
βάζα πίσω, καρροστέρη.

Φ.— Ἐρθεως γεμῶνας πάλι,
ὅπου κρίσεις θὰ μὰς βγάλῃ,
κι' ἡ Ράλλου κλάκῃ χορεύει
κι' ὁ παπποῦς τῆς μαγειρεύει.

Πάλι τούρτουρας καὶ κρό,
καὶ προσμένουν ἀπ' τὸ Ρίο
τὸν μογγὸ τὸν μουστακατό
γὰρ νὰ βρῆ τὸν Σκαρπινάτο,
νὰ τὰ ποῦν, νὰ τὰ μιλήσουν,
καὶ συμβόλια νὰ κλείσουν.

Βρέχει βρέχει καὶ χιονίζει,
τουρτουρίζουν τὰ κουφάρια,
κι' ἡ Μις Δούγκαν σεργανίζει
μὲ ξεκαλότιστα ποδάρι.

Βάζει φορεσιὰς ἀγαθίας, βάζει πέδιλο μὲ φούντα,
κι' ὅλοι τρέμουν, Περικλέτο, μήπως πάρῃ καμμιά ποῦντα.

Π.— Ἐρθεως γεμῶνας πάλι, κι' ἀρχινᾷ τὸ κλωτσσοκούφι,
κι' ἔλα νὰ τῆς φᾶς, μαγκούφῃ.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Κοιταντάλ, τοῦτέστι μέγα Ξενοδοχεῖον
'στοῦ Πειραιῶς τὴν πόλιν, πολιτισμοῦ στοιχεῖον,
μὲ κάμπαραις ἐξήντα, μαγειρικὴν ἀρτίαν,
εἰς τοῦ Κεραϊτσάκη τὴν ἀνοικτὴν πλατεῖαν,
ἐξίσκιον τὴν θῆαν καὶ τέλειον κα' ὅλα,
λάμπει τὸ κάθε σκεῦος κι' ἡ κάθε κατασκόλα,
κι' αὐτὸ τὸ διευθίνει καὶ νοσηρῶς κι' ἀρίστως
ὁ κύριος Δεστούνης, ὁ δρῶν καὶ ρεκτής Χρῆστος.